

Dosarul nr. 2ra-405/17

Instanța de fond: Judecătoria Ciocana mun. Chișinău – A. Malî

Instanța de apel: CA Chișinău – N. Cernat, V. Efros, I. Muruianu

ÎNCHEIERE

01 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
judecători

Svetlana Filincova,
Iurie Bejenaru, Maria Ghervas,

soluționând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/255 COOP,

în pricina civilă la acțiunea Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/255 COOP împotriva Svetlanei Vdovicenco, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 27 octombrie 2016,

C O N S T A T Ă :

APLP nr. 54/255 COOP la data de 26 ianuarie 2016 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Svetlanei Vdovicenco, intervenient accesoriu SA „Termoelectrica” privind încasarea datoriei în mărime de 27 176,85 lei și cheltuielilor de judecată în mărime de 815,31 lei, cu titlu de taxă de stat (f.d. 4-5).

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că SA „Termoelectrica” în baza contului nominal deschis la APLP nr. 54/255 COOP a livrat energie termică. Odată cu deschiderea contului nominal Svetlana Vdovicenco a acceptat prestarea serviciilor de către APLP nr. 54/255 COOP, fapt ce se confirmă prin achitarea bonurilor de plată, inclusiv pentru energia termică. Mai mult ca atât, aceasta nu a contestat facturile fiscale pentru serviciile prestate.

Potrivit art. 20 al Hotărârii Guvernului nr. 434 din 09 aprilie 1998 în clădirile cu mai mulți consumatori și cu un singur echipament de măsurare a energiei consumate, contractul se încheie cu consumatorul principal.

Svetlana Vdovicenco locuiește în blocul locativ cu mai multe etaje și nu dispune de rețele aparte, care ar putea fi conectate direct la rețelele furnizorului, astfel, beneficiază de serviciile prestate prin rețelele comune din bloc.

În legătură cu neachitarea de către Svetlana Vdovicenco a serviciilor pentru energia termică, aceasta a acumulat o datorie în mărime de 27 176,85 lei, acumulată în perioada 01 ianuarie 2003 – 01 decembrie 2015.

Prin hotărârea Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din data de 27 aprilie 2016 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de APLP 54/255 COOP, s-a încasat de la Svetlana Vdovicenco în beneficiul APLP nr.54/255 COOP suma de 27 176,85 lei, cu titlul de datorie pentru consumul energiei termice pentru perioada 01 ianuarie 2003- 01 decembrie 2015 și suma de 150 lei, cu titlul de cheltuieli de judecată suportate pentru citarea publică a pârâtei, în rest acțiunea în partea încasării cheltuielilor privind taxa de stat în mărime de 815,31 lei a fost respinsă ca nefiind probată (f.d. 48, 54-58).

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 17 mai 2016 APLP nr. 54/255 COOP a contestat-o cu apel, solicitând admiterea apelului, casarea parțială a hotărârii în partea respingerii pretențiilor cu privire la cheltuielile de judecată în mărime de 815,31 lei (f.d. 61,70-73).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 27 octombrie 2016 s-a respins apelul declarat de către APLP nr. 54/255 COOP, s-a menținut hotărârea Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din data de 27 aprilie 2016 (f.d. 83, 84-88).

În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut, că apelanta a formulat dezacordul privind respingerea pretențiilor de încasare a cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu achitarea taxei de stat în mărime de 815,31 lei.

Cu referire la aceste pretenții instanța de apel a reținut, că potrivit prevederilor legale instanța obligă partea care a pierdut procesul să achite la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. La caz apelanta nu a demonstrat prin probe pertinente faptul achitării taxei de stat, ori la materialele dosarului lipsește dovada acestui fapt. Din ordinul de plată nr. 160 din 14 ianuarie 2016 rezultă cert că SA „Termoelectrica” în nume propriu a achitat suma de 815,31 lei cu titlul de taxă de stat pentru cererea de chemare în judecată în Judecătoria Ciocana.

Fiindcă ordinul de plată nu dovedește că cheltuielile în sumă de 815,31 lei au fost suportate de APLP nr. 54/255 COOP, suma pretinsă de APLP nr. 54/255 COOP nu poate fi încasată de la pârâtă. Fiindcă APLP nr. 54/255 COOP nu a plătit la depunerea cererii taxa de stat, instanța de fond soluționând cauza, corect a încasat taxa de stat de la Svetlana Vdovicenco în beneficiul statului.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 13 ianuarie 2017 APLP nr. 54/255 COOP a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei cu emiterea unei hotărâri noi privind admiterea acțiunii integral (f.d. 94-98).

În motivarea recursului recurenta a indicat, că instanța de apel defectuos și echivoc a aplicat legea procesuală, ori la baza solicitării cheltuielilor de judecată formate din taxă de stat în mărime de 815,31 lei se află contractul de mandat, încheiat între APLP nr. 54/255 COOP și SA „Termoelectrica”, care a transferat în bugetul statului taxa de stat în mărime de 815,31 lei.

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 27 octombrie 2016, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la data de 17 noiembrie 2016, confirmarea despre recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursul depus la data de 12 ianuarie 2017 este depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către APLP nr. 54/255 COOP este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, Colegiul atestă, că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele de judecată primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, Colegiul constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar al. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la al. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către APLP nr. 54/255 COOP asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către APLP nr. 54/255 COOP inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 432, 433, 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/255 COOP împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2016, în pricina civilă la acțiunea Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/255 COOP împotriva Svetlanei Vdovicenco, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” privind încasarea datoriei.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

judecători

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas